

VLIV KORONAVIRU NA KOMUNIKACI

MŮJ USPOŘÁDANÝ SLOVNÍČEK SLOV

První část slovníčku obsahuje slova, která používám v běžném životě normálně a nejsou ničím nová nebo jiná. Jsou to slova, která používám v komunikaci s přáteli, rodinou nebo když jsem sama doma. Jsou to tato slova:

dobře – tím, že s přáteli a rodinou moc spisovně nemluvíme tak nepoužívám výrazy nějaké extra spisovné ale právě například slovo dobře.

nechci – tohle slovo jsem dříve používala mnohem víc ale teď už ho používám méně opravdu jen občas když chci vyjádřit, že se mi něco nelíbí nebo něco nechci.

musíš – tohle slovo nejvíce používám, když někomu říkám, aby něco udělal nebo že něco prostě a jednoduše musí udělat.

jídlo – jídlo je součástí každého dne a toto slovo používám například když prosím, že chci nějaké jídlo, ale jen když nechci úplně dlouhými větami říkat, že mám hlad tak stačí když řeknu jídlo.

pití – pití je součástí každého dne stejně jako jídlo. Pití většinou říkám v kontextu s tím, že někoho prosím, jestli mi udělá pití nebo když se někdo zeptá co si dám a já odpovím, že pití.

slohovka – toto slovo jsem používala vždy celkem často. Používám ho, když se doma připravuji na slohovou práci, kterou máme psát ve škole nebo když se někdo ptá co to píšu tak odpovím, že slohovku. Ve škole je to jakási rutina, jelikož slohovky jsme psali dvě za půl roku, ale díky této situaci píšeme skoro dvě týdně.

mobil – svůj mobilní telefon mám neustále u sebe. Při učení při téměř jakékoliv činnosti. Používám ho například nejčastěji když nemůžu svůj telefon najít a všech se začnu ptát, jestli náhodou neviděli můj mobil. Slovo mobil používám opravdu celkem často.

počítač – počítač je pro mě momentálně důležitou součástí života. Používám slovo počítač i počítač jako elektroniku každý den. Díky škole online jsem se s tímto slovem opravdu začala ve své slovní zásobě setkávat velmi často. Používám slovo počítač většinou v kontextu, že počítač nemám nabitý nebo že se mi počítač aktualizuje.

televize – slovo televize používám běžně každý den. Vždy v kontextu, když si chci odpočinout od učení tak si řeknu, že se jdu dívat na televizi nebo že si jdu pustit televizi. Celkově slovo televize používám normálně každý den, nejen v takové situaci jako je nouzový stav a karanténa.

nesnáším matematiku – je to slovní spojení, které používám už od základní školy. Používám to v kontextu momentálně teď, když zadává matikář domácí úkoly, které vůbec nechápu a nebaví mě to. Toto slovní spojení jsem používala vždy a budu ho používat do té doby, než nebudu mít matematiku.

tužka – toto slovo používám teď často ale i před tím jsem ho dost používala. Vlastně každý den ve škole. Používám ho i teď mimo školu, jelikož máme školu jakoby doma. V kontextu slovo tužka používám například když si potřebuji půjčit od bratra tužku tak ho poprosím ať mi ji půjčí.

zvýrazňovač – toto slovo používám neustále. Používám ho v kontextu, když hledám zvýrazňovač nebo když místo pastelek si řeknu, že použiji zvýrazňovač. Je pro mě nezbytnou součástí mé slovní zásoby i věci jako fyzicky.

internet – internet je teď i dříve býval součástí mého slovníku i každého člověka myslím. Teď ho používám v kontextu, když mi třeba nefunguje a nemohu ho zprovoznit nebo když potřebuji internet kvůli škole. V mé slovní zásobě je určitě jedním z hlavních slov.

Druhá část slovníčku obsahuje slova, která jsem používala vždy jen jsem si jejich význam přizpůsobila po vlastním. Přizpůsobila jsem si jejich význam hlavně díky karanténě a nouzovému stavu a taky zákazu volného pohybu.

jo – toto slovo jsem zvyklá používat spíše jako ano. Význam sem si přizpůsobila podle sebe, ale významově je pořád stejné. V kontextu ho používám například když někomu odpovídám a chci odpovědět co nejjednodušeji.

ne – toto slovo jsem zvyklá používat normálně jako ne. Jen řeknu ne, jelikož se mi nechce dlouze vysvětlovat proč ne a když se mě někdo zeptá proč ne tak odpovím, že nemám náladu vysvětlovat důvod svého ne. V kontextu ho používám hlavně když odpovídám na věc, se kterou například nesouhlasím nebo se mi nelíbí, že ostatní souhlasí.

proč ne? – toto slovní spojení zároveň s otázkou používám zkráceně když se chci zeptat na důvod někoho, kdo mi odpověděl ne. V kontextu se třeba používá u mě jako když se bratra zeptám, jestli nechce pomoci, protože vidím, že ano a on mi odpoví, že ne a já se zeptám proč ne? Tohle slovní spojení v mé slovní zásobě je poměrně za poslední dobu docela časté.

Třetí část slovníčku obsahuje jen ty slova, která používám normálně v běžné komunikaci. Ale normálně je nepoužívám každý den jen je teď používám čím dál tím více v karanténě:

blbost – toto slovo patří mezi slova, která běžně moc nepoužívám jen teď v karanténě. Používám ho v kontextu, když dostanu úkol nějaký ze školy a řeknu si, že je to blbost nebo když si myslím, že je to špatně a je to blbost ale ostatní mě přesvědčují, že to blbost není.

chybí mi – toto slovní spojení normálně celkem používám. Hlavně v kontextu, že mi chybí přátelé, spolužáci ze školy apod. Hlavně ho používám nejvíce teď, když je karanténa nechodí se do školy a já nikoho nevidám. Toto slovní spojení do mé slovní zásoby se řadí mezi často používané.

moodle – toto slovo jsem moc nikdy nepoužívala. Začala jsem ho více používat, jakmile zavřeli školy a začala výuka online. Používám ho v kontextu hlavně když se mluví o škole a úkolech, které jsou zadávány právě na moodle.

e-mail – toto slovo je v mé slovní zásobě dost často i když není karanténa. Používám ho hlavně v kontextu, když potřebuji komunikovat s učiteli i okolním světem v téhle situaci tak používám slovo e-mail dost často.

sešit – toto slovo jsem používala vždy celkem hodně. V kontextu hlavně v rámci školy a domácích úkolů, jak v situaci, kdy se do školy chodilo tak i teď když se do školy nechodí. Používám ho například když mi někdo zavolá, jestli mu ze sešitu nevyfotím nějaké zadání.

pracovní list – toto slovní spojení používám teď mnohem více než dříve. Hlavně v kontextu, když učitelé místo některých testů nám dávají pracovní listy, které máme vypracovat. Hlavně když mi někdo píše ať mu pošlu pracovní list, že to nechápe. V mé slovní zásobě se objevuje zřídka ale teď rozhodně více.

jdu péct muffiny – toto slovní spojení teď používám opravdu často. Pečením muffinu si krátím čas v karanténě, když nemám co dělat. V kontextu ho používám nejčastěji když se ptám nebo říkám, že jdu péct muffiny. Všichni to ocení. V mé slovní zásobě je to momentálně jedno z nejčastějších slovních spojení.

film – toto slovo v mé slovní zásobě je pořád a už navždy bude. Filmy jsou moje spása ve volném čase i teď ještě více díky karanténě. V kontextu ho většinou používám, když řeknu, že si jdu pustit film nebo když se ptám, jestli si nepustíme film. Je nezbytnou součástí mé slovní zásoby.

seriál – toto slovo stejně jako slovo film používám teď opravdu dost často. Mám oblíbené seriály, které sleduji opravdu pořád. V kontextu ho většinou používám stejně jako u filmu, když si chci pustit nebo přehrát nějaký seriál nebo se ptám lidí, jestli neznají nějaké dobré seriály.

Čtvrtá část slovníčku obsahuje slova, která jsem nikdy moc nepoužívala a některá pro mě jsou i nová. Používám je díky tomu, že je slyším hlavně ve zprávách a médiích a většina lidí je používá v této situaci také:

koronavirus – toto slovo teď slyším i ostatní ho slyší asi všude a na každém kroku. Používám ho hlavně v kontextu, když se s někým bavím o koronaviru, díky kterému jsou všechna ty omezení, a hlavně se nechodí do školy.

pandemie – toto slovo pro mě, když se nad tím zamyslím, je mi celkem neznámé a nové. Nikdy jsem ho nepoužívala. Až teď díky celé této situaci s koronavirem. Používám ho hlavně v kontextu, když se s někým bavím o situaci, které všichni čelí.

ventilátor – toto slovo pro mě je celkem známé jen sem ho skoro nikdy nepoužívala. Až teď v době koronaviru. Používám ho v kontextu, když o něm slyším hlavně ve zprávách anebo se někoho ptám, co to slovo znamená. V mé slovní zásobě se rozhodně normálně neobjevuje.

chci do školy – toto slovní spojení sem netušila, že někdy budu tak používat jako teď. Začala jsem ho používat v kontextu s tím, že už jsme sedmý týden doma a mě už to leze na mozek a opravdu bych chtěla do školy už. Většina lidí to říká taky. Teď v mé slovní zásobě hraje docela velkou roli.

chci ven – toto slovo jsem začala také dost používat. Jen díky karanténě. Je skoro zákaz chození ven s kamarády a stýkání se s lidmi. Používám ho dost v kontextu, když už bych nejraději šla s kamarády ven a popovídala si s nimi z očí do očí nejen přes videokameru. Toto slovní spojení se stalo taky nezbytnou součástí mé momentální slovní zásoby.

nesnáším to – toto slovní spojení teď používám opravdu hodně často. Hlavně v kontextu, že nesnáším celou tuhle situaci a nesnáším být zavřená doma anebo nesnáším, že musíme dělat online školu. V mé slovní zásobě je teď objevuje poměrně často.

zdraví – toto slovo používám teď celkem často. Hlavně ho slyším v televizi, že všichni na toto téma mluví. Já ho používám hlavně v kontextu, že chápu že je zdraví v této situaci nejdůležitější a že momentálně jsou nějaké peníze jedno když nejste zdraví. Toto slovo v mé slovní zásobě bylo vždy, jen jsem ho nepoužívala tak často jako teď díky koronaviru.

zákaz volného pohybu – toto slovní spojení sem neslyšela a nepoužívala snad nikdy. Ale začala sem díky této situaci s koronavirem. Hlavně jsem ho začala používat v kontextu, že o něm doma mluvíme s tím, že je to už dlouhé a že se chceme normálně už pohybovat venku. Doufám, že toto slovní spojení ze své slovní zásoby budu moct co nejdříve vypustit.

respirátor – toto slovo jsem vždy věděla, že existuje jen jsem ho vůbec nepoužívala. Začala jsem ho používat až teď když vypukla tato situace. Hlavně ho používám v kontextu, když například někam jdu a řeknu si, že nesmím zapomenout na pusku o nos roušku či respirátor. V mé slovní zásobě se stalo taky jedním ze slov, které teď dost používám.

rouška – toto slovo jsem vždy věděla, že existuje ale nikdy by mě nenapadlo, že ho budu používat tak často, a ještě k tomu, že povinně budu muset roušku nosit. Hlavně to používám v kontextu s tím, že když jdu do obchodu nebo ven musím si vzít vždy roušku nebo cokoli co mi zakryje nos a ústa. Doufám, že co nejdříve se vymaže z mé slovní zásoby a nebudu ho muset skoro vůbec používat.

ZÁVĚREČNÉ SHRNUTÍ

Ve svém projektu jsem zjistila, že jsem začala používat spoustu slov, které jsem dříve vůbec nepoužívala, a hlavně jsem je vůbec neznala. Myslím si, že většina lidí do té doby, než přišla tato situace s koronavirem, také nepoužívala slova, která používají teď. Stejně jako já. Také používám slova, která jsem nikdy dřív nepoužívala. Ale v této situaci snad každý. Nejčastěji se objevovala slova, která jsem si přizpůsobila v karanténě sama sobě nebo i slova, která jsem moc dříve nepoužívala, ale teď jsem je začala používat víc. Byla to slova jako dobře, jo, ne, proč ne? Nebo slovní spojení chci ven apod. Myslím si, že tato situace ovlivní mou slovní zásobu, vlastně už ovlivnila docela dost, ale to snad každého z nás. Některá slova, co se objevovala v mé slovní zásobě se objevují jen díky tomu, že je slyším v televizi nebo ve zprávách v souvislosti s touto situací. Každému z nás se touto situací slovní zásoba trochu pozměnila. Někomu více někomu méně. Doufám, že bude následovat po této situaci srovnání zpět do normálního života a normálních komunikací mezi lidmi. Touto situací se naše slovní zásoba a komunikace s lidmi bude dělit už jen na období před koronavirem a období po koronaviru.